

Sygn. akt V W 16/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności oskarżyciela publicznego st. sierż. A. C.

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 r. na rozprawie

sprawy przeciwko **J. P.**

synowi J. i L. z d. L.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że: **I.** W dniu 31 stycznia 2017 roku około godz. 17:35 w miejscowości K. (gm. W.), na drodze publicznej, kierując samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy o 24 km/h,

tj. o czyn z art. 92 a kw

II. W dniu 31 stycznia 2017 roku około godz. 17:35 w miejscowości K. (gm. W.), na drodze publicznej, kierując samochodem osobowym marki T. o nr rej. (...) nie zastosował się do polecenia osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego,

tj. o czyn z art. 92 §1 kw

1. Obwinionego **J. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 92a kw w zw. z art. 9§2kw i art. 24§1 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 400,00 (czteryście) złotych.

2. Na podstawie art. 118§1 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140,00 (sto czterdzieści) złotych tytułem opłaty sądowej i zryczałtowanych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 16/17

UZASADNIENIE

W dniu 31.01.2017r policjanci – A. O. i K. H. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w K.. Policjanci dokonywali pomiaru prędkości przejeżdżających w terenie zabudowanych pojazdów. Około godziny 17.35 A. O. dokonał pomiaru prędkości samochodu nadjeżdżającego od strony W. w kierunku G., był to pojazd marki T. o nr rej. (...). Kierujący tym pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o 24 km/h, pomiar został wykonany z odległości 730 metrów. A. O. po wykonaniu pomiaru, wszedł na pas ruchu, którym poruszał się ten kierowca i latarką z czerwoną nakładką dał sygnał kierowcy do zatrzymania auta. Kierowca pojazdu nie zatrzymał się do kontroli, nie zareagował na dawane mu znaki, przejechał obok patrolu policyjnego. A. O. musiał odskoczyć z tego miejsca, pobiegł do radiowozu, a kierujący K. H. udał się za tym pojazdem. Policjanci włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe, kierujący T. zatrzymał się w zatoczce do

najbliższego zjazdu na posesję, było to około 100 metrów dalej. Kierującym okazał się J. P.. Kierowca kwestionował pomiar prędkości, twierdził iż jechał z prędkością 63 km/h, nie zauważył sygnałów nakazujących mu zatrzymanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 1, zeznań świadka A. O. k. 25v – 26 oraz częściowo wyjaśnień obwinionego k. 25v.

Obwiniony J. P. przyznał się do przekroczenia prędkości, nie przyznał się do popełnienia drugiego czynu. Podał, że jechał z bezpieczną prędkością 68 km/h, było ciemno. Podał, że zauważył oznakowany radiowóz, że widział policjanta ale znaki które mu dawał były niepewne, policjant jakby unióśł rękę. Obwiniony odczytał ten ruch w ten sposób, że policjant chce go zatrzymać, ale nie unióśł ręki do barku.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia obwinionego są tylko jego linią obrony, nie popartą materiałem dowodowym. Policjant dokonał pomiaru prędkości urządzeniem (...), którego legalizacja jest ważna do 30.09.2017r. Obwiniony podał, iż przekroczył dopuszczalną prędkość w terenie zabudowanym ale o 18 km/h, a nie 24km/h. Zaznaczyć należy, iż prędkościomierz w pojeździe obwinionego nie podlega procedurze sprawdzenia, legalizacji zatem nie może być wiarygodnym źródłem dowodu w tym zakresie. Ponadto opisane przez policjanta czynności, które podejmował wobec kierowcy aby go zatrzymać do kontroli i późniejsza reakcja policjantów – podjęcie pościgu i zatrzymanie obwinionego po około 100 metrach – świadczą o tym, że nie zastosował się on do polecenia osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego. Obwiniony przyznał, że widział oznakowany radiowóz, widział policjanta na drodze który wykonywał ruchu jakby chciał go zatrzymać. To z kolei potwierdza wersję przedstawioną przez świadka A. O., który zademonstrował wykonywane czynności do zatrzymania kierowcy do kontroli, oraz późniejsze postępowanie. Obwiniony po zatrzymaniu go do kontroli drogowej nie miał wątpliwości, że chodzi o jego pomiar prędkości, którego wartość kwestionował o kilka kilometrów. Sąd dał wiarę zeznaniom policjanta – A. O., który w sposób jednoznaczny przedstawił podejmowane przez niego czynności, prawidłowość wykonania pomiaru prędkości i później podejmowane procedury. Świadcstwo legalizacji urządzenia (...) potwierdza sprawność i przydatność urządzenia do wykonywania pomiarów prędkości.

Reasumując powyższe dowody Sąd doszedł do przekonania, iż obwiniony jest winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, których dopuścił się z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Obwiniony doskonale zdawał sobie sprawę, iż porusza się z prędkością wyższą niż 50 km/h, że policjanci dokonują pomiaru prędkości. Obwiniony widział sygnały dawane mu przez policjanta do zatrzymania pojazdu, ale je zignorował.

Odpowiedzialności za popełnienie wykroczenia kwalifikowanego z art. 92a kw podlega ten, kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Miejsce, w którym dokonano pomiaru prędkości pojazdowi prowadzonemu przez obwinionego znajdowało się w miejscu, gdzie z godnie z art.20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym w godzinach 5.00-23.00 wynosi 50 km/h (t.j. Dz. U. z 2012r poz. 1137 z późn. zm.).

Odpowiedzialności za czyn z art. 92§1kw podlega ten, kto nie stosuje się do znaku lub sygnału drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego. Sposób przeprowadzania kontroli zawarty jest w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18.07.2008r w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz. U. nr 132, poz. 841). W paragrafie 2 ust. 1. ustalono, iż policjant umundurowany w warunkach dostatecznej widoczności podaje sygnały tarczą do zatrzymywania pojazdów lub ręką, a w warunkach niedostatecznej widoczności - latarką ze światłem czerwonym albo tarczą do zatrzymywania pojazdów ze światłem odbłaskowym lub światłem czerwonym. Polecenie do zatrzymania pojazdu podaje się z dostatecznej odległości, w sposób zapewniający jego dostrzeżenie przez kierującego pojazdem oraz bezpieczne zatrzymanie w miejscu wskazanym przez policjanta – ust. 6. Pomiar prędkości obwinionego był wykonany z odległości 730 m i od tego momentu policjant przekazywał kierowcy polecenie do zatrzymania się. Obwiniony widział te polecenia, ale ocenił iż są niejednoznaczne. Tylko, że wówczas powinien się zatrzymać i upewnić się co do swoich przypuszczeń.

Wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 400zł jest karą adekwatną do wagi popełnionych czynów, odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości i zawinienie obwinionego. Wymiar kary dotyczy skazania za dwa

wykroczenia – art. 9§2kw, poza tym obwiniony był już karany za popełnienie wykroczeń w ruchu drogowym, ostatni raz 13.06.2016 - wyrok SR w Giżycku sygn. akt IIK 2188/15. Wysokość należnych kosztów ustalono na podstawie §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r (Dz. U. nr 118 poz. 1269 w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...)). Natomiast wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r (Dz.U. nr 49 poz. 223 z 1983r z późn. zm.).